

Пойта Ірина Олександрівна
аспірант
ДУ «Інститут економіки
природокористування та сталого
розвитку НАН України»
Україна, м. Київ

УПРАВЛІННЯ РОЗВИТКОМ РИНКУ ПОСЛУГ В КОНТЕКСТІ ЄВРОІНТЕГРАЦІЇ

The article devoted to the analysis of patterns of development management services market in the context of European integration. The main advantages and disadvantages of the market in Ukraine.

На початкових етапах спільної діяльності людей, коли праця була досить простою, вона здійснювалася спільно з виробничою діяльністю. У міру зростання спільної діяльності та її ускладнення, поглиблення спеціалізації та кооперації праці виникла потреба виділення управління як специфічного виду трудової діяльності людини на виробництві – управлінської.

Отже, управління регулюється законами розвитку ринків системи господарювання і направлений на гнучке пристосування виробничо-збутової діяльності фірми до ринкових умов, які змінюються.

Пізнання ринку послуг як економічної категорії неможливе без глибокого аналізу поняття управління ринком послуг. Вагомий внесок у розвиток цієї проблеми внесли Б.І. Адамов, О.Е. Бесонова, Б.М. Данилишин, Ф.І. Євдокимов, Г.О. Крамаренко, В.І. Куценко, Н.А. Нестеров, Г.І. Онищук, М.Г. Чумаченко, Л.Н. Чернишов та ін.

Усім, що нас оточує, управляють об'єктивні закони - суттєві, усталені, повторювані відношення між явищами у природі й суспільстві [2, с. 209]. Умовно ці закони можна поділити на три групи: закони матеріального світу (фізичні, хімічні, біологічні тощо); закони суспільного життя (історичні, економічні тощо); філософські закони, тобто ті, які діють та управляють і матеріальним світом, і суспільним життям (заперечення заперечення; єдності й боротьби протилежностей, переходу кількості в якість).

Управління розвитком ринку послуг можна поділити три рівні:

- державне управління (державне регулювання ринку послуг) – вища ланка;
- регіональне управління (регулювання розвитку ринку послуг на рівні обласних та місцевих органів самоврядування) – середня ланка;
- локальне управління (управління підприємствами у сфері послуг) – нижча ланка.

До складу центральних органів державного управління входять Президент України, Верховна Рада України, Кабінет Міністрів України, міністерства, державні комітети, інші органи.

До складу регіональних (обласних) органів державного управління входять: обласні та районні ради; місцеві державні адміністрації; сільські, селищні, міські ради та їх виконавчі органи.

Управління підприємством – це діяльність, спрямована на координацію роботи інших людей (трудовах колективів), яка є складною системою. Диференціація та координація управлінської праці, формування рівнів управління здійснюються за допомогою вертикального поділу праці [1, с. 106].

Система управління передбачає диференціацію та координацію управлінської діяльності за виконуваними функціями. Під функцією управління слід розуміти продукт поділу і спеціалізації управлінської праці, відокремлений напрямок управлінської діяльності, що дозволяє здійснювати управлінський вплив.

Більш доцільно всі ці види робіт згрупувати в чотири основні функції управління, тобто відносно самостійні, спеціалізовані ділянки управлінської діяльності, це – планування, організація, мотивація і контроль.

Таким чином, процес менеджменту сервісного підприємства розпочинається з визначення цілей, які є підставою для розроблення системи заходів щодо їх досягнення та матеріального, фінансового і соціального забезпечення, за що відповідає функція планування. Для втілення планів у життя необхідно мати певну організацію - структуру, яка виконуватиме плани. Так, наступною функцією менеджменту є «організування». Для того щоб працівники працювали з певною віддачею необхідно застосувати функцію «мотивування». Завершальною стадією управлінського циклу є функція «контролювання». Усі функції менеджменту взаємопов'язані і взаємно інтегровані. Тому, планування організують, мотивують, регулюють і контролюють. Контролювання планують, організують, регулюють, мотивують. Мотивування планують, організують, регулюють, контролюють тощо. Зв'язок між функціями менеджменту забезпечує інформаційний обмін між носіями функцій.

Отже, розвиток ринку послуг визначається співвідношенням і характером зовнішніх і внутрішніх зрушень, що порушують умови нормального її функціонування. Під впливом зрушень організація змушена удосконалювати свій потенціал. Оскільки збурювання мають постійний характер, то й організація повинна сповідати принцип постійного удосконалення. У силу цього організація здобуває здатність зберігати свою основну якість в умовах зовнішнього середовища, що змінюється, забезпечувати власне відтворення, наступність і стабільність.

Список використаних джерел:

1. Іванов Н.Н. Управление сферой услуг:[инфраструктурный поход] / Н.Н. Иванов - СПб.: Изд-во СПб ГУЭФ, 2001. – 143 с.
2. Куценко В.І. Соціальна безпека в контексті сталого розвитку: [монографія] / В.І. Куценко, В.П. Удовиченко – Чернігів: Видавець Лозовий В.М., 2011. – 656 с.